

en velvillig og flink Mand. Han har ment, at Anden-Fuldmægtigens Løn skulde forhøjes med 500 Kr. aarlig og Skriverens med 400 Kr., men Udvalget har ikke kunnet gaa med dertil. Vi kunne i og for sig godt unde de Mennesker den forhøjede Lønning, men vi mene, det ikke vilde være retfærdigt overfor de mange andre ligestillede, som ikke faa Forhøjelse. Vi maatte i saa Fald forhøje Lønnen alle Vegne og derved helt forandre det Bestik, som vi hidtil have styret efter, naar vi have søgt at normere Kontorholdsvederlaget for de forskellige Borgmester- og Retsbetjentembeder.

Vi mene ogsaa, at Embedsmanden derovre har rigeligt med Personale. Der er paa Foranledning af Udvalget blevet stillet et Spørgsmaal paa de Skemaer, som Embedsmændene skulle udfylde og indsende hvert Aar angaaende deres Kontorholdsudgifter, hvorefter det skal oplyses, om deres Fuldmægtige og Skrivere have anden Fortjeneste end den, de faa paa Kontoret. For Esbjergs Vedkommende er det besvaret saaledes, at Første-Fuldmægtigen i Esbjerg driver en mindre Sagførerforretning for Jurisdiktionens Beboere, tillige er han Byraadssekretær, hvilket ogsaa er en lønnet Stilling. For Aalborgs Vedkommende staar der, at Første-Fuldmægtig der er Inkassator. Første-Fuldmægtiges Lønninger kunne lades ganske ude af Betragtning, og det gør Udvalget altid, naar de have Ekstrafortjeneste. Anden-Fuldmægtiges Lønninger pleje vi derimod at normere til 1,000 Kr. Nu forlanger Borgmesteren i Esbjerg, at hans Anden-Fuldmægtig skal lønnes med 1,500 Kr. Drager man imidlertid Sammenligningen mellem Esbjerg og Aalborg, viser det sig, at Esbjerg har ca. 16,000 Indbyggere, medens Aalborg har 32,000 Indbyggere, altsaa akkurat dobbelt saa mange. I Esbjerg har man en Første-Fuldmægtig, en Anden-Fuldmægtig og en Skriver, medens man i Aalborg kun har en Fuldmægtig og en Assistent, som man giver 300 Kr. — en Mand, der hjælper til, naar der er for meget for den ene Fuldmægtig at bestille — samt en Skriver. Dette Forhold have vi taget i Betragtning. Det ser noget underligt ud, at man i Esbjerg skal have dobbelt saa meget Personale som i Aalborg, og at det skal lønnes næsten dobbelt saa højt som i Aalborg til; Trods for, at Aalborg har dobbelt saa mange Indbyggere som Esbjerg. For at imødekomme Embedsmanden derovre noget — han siger, at han

ikke kan beholde dygtige Folk for den Løn, de nu faa, henholdsvis 1,000 og 600 Kr. — har man foreslaaet at give Anden-fuldmægtig et Tillæg af 200 Kr. i Stedet for som foreslaaet et Tillæg af 500 Kr., saaledes at hans Løn skal stige fra 1,000 til 1,200 Kr., medens Skriverens Løn, som nu er 600 Kr., og som Embedsmanden ønsker at forhøje til 1,000 Kr., efter vort Forslag forhøjes fra 600 til 800 Kr., altsaa ogsaa med 200 Kr. I Henhold hertil foreslaa vi altsaa, at det Beløb, som er forlangt paa Lovforslaget, nedsættes med 500 Kr.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, indtil jeg har hørt, hvad Mindretallet eventuelt har at meddele.

Alfred Christensen: Forretningsgangen i den foreliggende Sag og i andre af lignende Beskaaffenhed, som jo fremtræde i større Mængde hvert Aar, er den, at vedkommende Retsbetjent indsender sine Kontorholdsregnskaber for de sidste 5 Aar til Justitsministeriet, og dette gennemgaar dem og kontrollerer dem, og paa Basis deraf stiller Justitsministeren saa sit Forslag til Rigsdagen om at bevilde den eller den Kontorholdsgodtgørelse. Saa bliver Sagen henvist til Kontorholdsudvalget, hvor disse Pakker med Kontorholdsregnskaber cirkulere mellem Medlemmerne. Vi gaa dem igennem og gøre Bemærkninger ved dem. I de omtrent 15 Aar, hvor jeg har haft den Ære at være Medlem af Udvalget, har Justitsministeriet gennemgaaet Regnskaberne saa omhyggeligt og stillet sine Forslag saa knapt og napt, at der fra Udvalgets Side ikke har været Anledning til at beskære de forlangte Bevillinger. Jeg kan ikke huske mere end et eneste Tilfælde, hvor vi have beskaaret den forlangte Bevilling. Det var en Gang, da vi ved Gennemsyn af Regnskabet fandt, at vedkommende Retsbetjent havde ført paa Regnskabet 10 Kr., som han havde givet i Nytaarsdusør til et af Statens Postbude. Hvis det havde staaet som almindelig Portoudgift, havde vi ikke set det og havde ikke faaet ondt af det. Nu faldt det os for Brystet, og de 10 Kr. blev nægtede. Jeg mindes, som sagt, ikke flere Tilfælde af Nægtelser. I nogle Tilfælde har et eller andet Medlem af Udvalget efter sin Specialkundskab om Forholdene paa vedkommende Kontor haft stærkt Ønske om at forhøje de foreslaaede Kontorholdsvederlag, men det er altid blevet vedtaget i fuld Enighed fra Udvalgets Side, at Rigsdagen ikke kunde stille Forslag. Jeg mener, det